

Yazan	SETENAY VURDEM
Ülke	İTALYA
Şehir	ZAGAROLO
Koordinatör Kuruluş	GÖNÜLLÜ HİZMETLERİ DERNEĞİ
Ev Sahibi Kuruluş	NO BORDER ONLUS/ WİKİ HOSTEL
Proje Adı	ENYOJ VOLUNTEERİNG
Başlama Tarihi	25.01.2020
Bitiş Tarihi	25.07.2020
E-posta	setos_96@hotmail.com

Merhaba herkese!

Önce biraz kendimden bahsetmek istiyorum. Ben Setenay, iki yıl önce üniversitede tarih bölümünden mezun oldum. Kayseri doğumluyum, üniversite için geldiğim İstanbul'da yaşamaya devam ediyorum. En yakın arkadaşımın İspanya'da yaptığı EVS sayesinde bu programdan haberim oldu ve başvurmaya karar verdim. İtalya'ya yaklaşık 5 yıl önce birkaç günlüğüne gelmişim ama o günden beri tekrar gelmek istediğim bir yerdi. Başvuru sürecinde, mülakat sırasında ev sahibi kuruluş bana çok soru sormadı, sadece cv'mi beğendiklerini söylediler ve kurumun neler yaptığını anlattılar. Ardından yaklaşık üç gün sonra beni seçtiklerini söyleyen maili aldım. Ben en yakın arkadaşıma mülakatı anlatmak için buluşmaya hazırlanırken bir anda gündem İtalya'ya gitmek oldu! Süreç benim için beklediğimden çok daha hızlı işledi. Projeye kabul edilmemi öğrenmemin ardından tam bir ay sonra İtalya'daydım. Vize süreci zorlamadı, belki de ocak ayı çok yoğun bir dönem değildi, emin değilim. İnternette telefon kartı almak için 'codice fiscale' denen vergi numarası benzeri bir şeye ihtiyacım olduğu yazıyordu. Türkiye'den konsolosluktan ya da İtalya'dan alabileceğim belirtilmişti, ben gitmeme bir gün kala İstanbul'dan konsolosluktan aldım. Yine de Roma'dan sim card alırken sormadılar bile. Sadece tedbirli olmuş oldum. Roma havaalanında 6 aylığına yaşayacağım şehir olan Zagarolo'ya nasıl geleceğimi internetten araştırıp, Roma'ya vardığımda internetimin çekmeme ihtimaline karşı, bilet alacağım makinenin nerede olduğuna ve Zagarolo'da hostele nasıl gideceğimin açıklamalı haritasına kadar yazıcıdan çıktı aldım. Şuana kadar okuduklarınızdan tedbirli ve hazırlıklı olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu anlamışsınızdır zaten. Zagarolo tren istasyonuna geldiğimde ev sahibi kuruluşumun attığı mailde beni tren istasyonundan arabayla alabilecekleri yazıyordu, ben telefon edince yaklaşık 6-7 dakika içinde beni almaya geldiler.

İlk hafta konaklamayla ilgili bir iletişimsizlik oldu aramızda. İlk gün kalmam gereken gönüllü evi dolu olduğu için beni hostelde konukların kaldığı dört kişilik odalardan birine yerleştirdiler. Fakat gönüllü evindekilerle konuşunca Activity Agreement'da bana sağlanacağını söylenenden çok farklı bir tabloyla karşılaştım. Duşun odanın içinde olacağı yazıyordu. Fakat geldiğimde öğrendim ki, duş için gönüllü evinden çıkıp hostel binasına gelmeleri gerekiyormuş. Mesafe uzak değil aynı arazinin içinde ama duş alıp dışarı çıkma fikri benim duyunca bile hasta hissetmeme sebep oldu. Yine anlayışları ve çözümünü odaklı yaklaşımları güzeldi, bu durumun benim için sorun olduğunu söylediğimde ikiletmeden 'kalabalık sezona'

kadar hosteldeki odada kalabileceğimi söylediler. Yani şuan odamda duş var 😊 konuklarla birlikte kalıyorum. Oda arkadaşlarım sürekli değişiyor diyebilirim. Dolayısıyla ‘Activity agreement’ iyi okuyun, haklarınız ve sorumluluklarınız orada yazıyor. Eğer elimde bu olmasaydı, herhangi bir hak idda edemeyecektim.

İlk üç hafta zaman yavaşlamış gibi hissettim, alışma sürecinde sorun yaşamam diye düşünüyordum ama kendime zaman vermem gerektiğini fark ettim. Peki bir ay nasıl geçti? Neredeyim ve burada neler yapıyorum?

Roma’ya trenle 35 dakika mesafede bulunan Zagarolo isimli küçük bir şehirdeyim. Wiki Hostel & Greenvillage’de gönüllülük yapıyorum. Sürdürülebilir tarım ve turizmi destekleyen, kültürlerini başka ülkeden gelen insanlara tanıtmaya hevesli, dünyayı daha güzel bir yer yapmaya çalıştıklarına inanan insanların kurduğu bir yaşam yeri. Haftanın her günü yaptıkları belli etkinlikler var. Ben de etkinliklerde görev alıyorum. Etkinlikler sırasında sosyal medya ve internet sitelerinde hostelin ve yaptıkları etkinliklerin tanıtımı için fotoğrafları çekiyorum. Etkinlik öncesinde hazırlık aşamasına, sonrasında da toplanmasına yardım ediyorum. ‘Gönüllülük’ kavramı burada tamamen kabullenilmiş ve hayatın bir parçası haline getirilmiş durumda. ESC ile gelen tek gönüllü benim, bunun yanında ‘wordpackers’, ‘workaway’ gibi programlarla gelen birçok gönüllü var. Bir haftalığına gelen de var çok daha uzun süreliğine kalmayı planlayanlar da.

Biraz etkinliklerden bahsetmek istiyorum çünkü bu sayede İtalyan kültürünü daha yakından deneyimleyebiliyorum. Her pazartesi ‘Pasta Party’ var, hosteled kalan konuklar ve katılmak isteyen gönüllülerle önce birlikte makarnayı pişiriyoruz, ardından bol peynir ve sohbet eşliğinde yiyoruz. Yemek İtalyan kültüründe büyük yer kaplıyor. Sofrada kimsenin telefonla uğraştığını görmedim, yemek sosyal bir eylem ve öyle kalmasını istiyorlar. Herkes oturmadan başlamak yani ‘Buon Appetito’ yu – afiyet olsun - beklemeden yemek saygısızlık kabul ediliyor. Türk kültürüyle ortak öğeler bulmakta zorluk çekmedim açıkçası. Eğlence ve sosyalleşme anlayışları yemek çevresinde şekilleniyor diyebilirim. Salı – Perşembe ve Cumartesi günleri Happy Hour/ Apertivo var. Açık büfe ve içecek. Genelde Aperol Spritz içecek olarak açık büfeye eşlik ediyor. Hostel bir dernek bünyesinde çalışıyor, aynı zamanda kendilerine ait bir çiftlikleri var. Birçok gönüllü orada çalışıyor. Keçiler, tavuklar var ve sebze yetiştiriyorlar. Çarşamba günleri ise çiftlikten topladıkları taze ürünlerle hazırladıkları ‘Social Dinner’ var. Sebze yemeği beklemeyin tabi ki ana menu makarna 😊 Cuma günleri ise benim favorim olan ‘Pizza Party’ ve karaoke. Aşçı Pepe, birinin bitmesini beklemeden yeni pizza atıyor fırına. İsteyen kendi pizzasını yapmayı deneyimleyebiliyor.

Pazar günü sabah Zagarolo’da yürüyüş turu, akşam ise beraber ‘Polenta’ hazırlanıyor ve yeniyor. Polenta mısır unundan yapılan geleneksel bir İtalyan yemeği. Burada öğrendiğim bir başka bilgi ise, İtalya’da her bölgenin kendine ait yemekleri var. Yerinde yemek gerekiyor. Mersin’de yediğin tantununin aynısını İstanbul’da bulamamak gibi.

Ayrıca burada ‘Carnival party’ adında kutlama yapıldı ve her ülkeden gönüllü kendi ülkesini tanıtan bir yemek yaptı. Ben de yanımda getirdiğim lokumları sundum. İtiraf etmeliyim bu kadar beğenilmesini beklemiyordum, gururlandım.

Bu gönüllülük deneyimi bana neler kattı? Kendi konfor alanımın dışında yaşamak başlı başına daha sorumluluk sahibi olmamı sağladı. Kendi mutsuzluğum ve mutluluğumdan sorumluyum, dolayısıyla eğer beni rahatsız eden bir şey varsa, bunu çözmek için sorumluluk alması gereken kişi benim. Ben talep etmedikçe, kimse benim adıma işlerin daha düzgün yürümesini sağlamayacak.

Ayrıca burada genel olarak iletişim kurduğum kişilerin büyük çoğunluğu İngilizce biliyorlar. Bunun yanında, bilmeyenlerle de anlaşmanın bir yolunu bulabileceğimi gördüm. Beden dili, Google translate, çizerek anlatmak... Yaratıcılığın sonu yok. Birbirinden farklı hikayeler, farklı hayatlar dinlemek kendi hikayemi sorgulamama sebep oldu. Neleri sevip, sevmediğim, nelerden keyif aldığım konusunda tekrar düşündüm. Tatmin edici bir kaç cevap verdim diyebilirim.

Ev sahibi kuruluşum dil eğitimi konusunda bana yardımcı olmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Henüz online learning'e erişimim olmasa da bana yardımcı olacağına inandıkları link ve kaynaklar gönderiyorlar. Bunun yanında, hiç beklemediğim bir imkan sunuldu ve ESC deneyimlerimi yerel bir lisedeki öğrencilerle paylaşmamı rica ettiler. Buraya 40 dakika mesafedeki Albano isimli şehrin belediye binasında yapılan farklı gönüllülük fırsatlarıyla ilgili yapılan toplantıda ben de kendi deneyimlerimi paylaştım.

Bu arada çoktan başvurmuş olmam gereken 'permesso di soggiorno' yani oturma iznine başvuramadım. Birkaç kez söylemiş olmama rağmen, ev sahibi kuruluş bu konuda biraz bilgisiz ve ne yapmaları gerektiğini bilmiyorlar. Ya da belki de biraz rahatlar, emin değilim. Gerekli belgeleri yazan bir internet sayfası buldum, İtalyan polis merkezinin internet adresi. Bunu mail atıp, teyit etmesini istedim, bakalım en kısa zamanda dönüş bekliyorum.

On-arrival training ne zaman olacak biliyorum. Benim gibi ESC gönüllüleriyle tanışmak için sabırsızlanıyorum.

Genel olarak etkinlik sırasında çalışıyor olmaktan memnunum diyebilirim. Yeni insanlarla tanışmak, sohbet etmek beni mutlu ediyor. Bunun yanında 'tamamen' alıştığımı söylemek için daha erken olduğunu düşünüyorum. Yemek konusunda da kendim için birkaç sebze, yeşillik satın alıyorum sadece karbonhidratla beslenmemek için 😊

Zagarolo küçük bir yer ama izin günlerimde Roma'ya gidiyorum, ilk ayımın sonunda artık iki gün iznimi de kullanıp Floransa'ya gittim. Gerçekten çok keyifliydi.

Merak ettiğiniz bir şey olursa sorabilirsiniz :)
Görüşmek üzere!